

ת"פ 48729/01 - מדינת ישראל נגד אברהם שמש

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

24 ינואר 2017

ת"פ 48729-01-16 מדינת ישראל נ' שמש(עוצר בפיקוח)

מ"ת 48717-01-16

מספר פל"א 535247/15

לפני כבוד השופטת דינה כהן
המאשימה
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עוז רחל אלמק"יס

נגד
הנאשם
אבי שמש (עוצר בפיקוח)
עו"י ב"כ עוז יהודה פריד

זכור דין

1. הנואשם, יליד 1966, הורשע, על יסוד הودאות בעובדות כתוב אישום שתוקן במסגרת הסדר, בשתי עבירות של מעשה מגונה בקטין לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1), (2), (3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (אישום ראשוני), מעשים מגונים בקטין, לפי סעיף 348(ב)(1) לחוק (אישום שני) ומעשים מגונים בקטין, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1), (2), (3) לחוק (אישום שלישי) והכל בנסיבות שלhalb:

במועדים הרלבנטיים לכתב האישום עבד הנואשם כמורה ומבחן בבית ספר בו לומדים תלמידים בניים בכיתות א' עד ח'. במסגרת תפקידו כמחנן הכתה, נהג הנואשם להזמין אליו תלמידים לשיחות אישיות בחדר המורים בבית הספר.

במהלך שנת 2015 במהלך שיעור ישב הנואשם ליד קטין בכיתה (להלן: " נפגע עבירה 1"), ולימד אותו על מנת להשלים פעירים שנצטברו בשל היעדרו מהלימודים. בזמן שנפגע עבירה 1 ישב לידו, הושיט הנואשם את ידו לעבר רגלו של נפגע עבירה 1, החל לטוף את רגלו של נפגע עבירה 1 ולאחר מכן ליטוף הנואשם את איבר מינו של נפגע עבירה 1, מעל בגדיו ומשיש אותו. מיד בתום השיעור, הורה הנואשם לנפגע עבירה 1 לעלות אליו לחדר המורים בתואנה כי הנואשם מבקש לדבר עם נפגע עבירה 1 שיחה אישית. מיד לאחר מכן עלה נפגע עבירה 1 לחדר המורים, שם המתין לו הנואשם. הנואשם נעל את הדלת באמצעות מפתח וסגר את הילון בחדר. הנואשם הורה לנפגע עבירה 1 לשבת על הכסא, התישב על כסא צידו והחל לשוחח איתו על הלימודים. במהלך

השיטה שאל הנשם את נפגע עבירה 1 האם הוא יודע מי יכול להיות "חן" או בדומה לכך ואז הסביר הנשם לנפגע עבירה 1 כי על מנת להיות חן על פי ההלכה ישנו צורך שישו לחן לפחות שתי שערות בmanshuah, דבר המלמד על בוגרות, או בדומה לכך. הנשם אמר לנפגע עבירה 1 שעליו לראות את איבר מינו בתואנה כי הנשם בודק אם נפגע עבירה 1 מתאים להיות חן. הנשם הפסיק את מכנסיו של נפגע עבירה 1 ולאחר מכן הפסיק את תחתוניו וגילה את איבר מינו של נפגע עבירה 1. הנשם מישש את איבר מינו של נפגע עבירה 1 ואז התכוופף לעבר איבר המין, נישק וליטף את איבר המין של נפגע עבירה 1. בשלב זה, רעד נפגע עבירה 1 וביקש לעזוב את החדר בתואנה כי הוא צריך ללקת לשירותים והנשם אפשר לו (אישום ראשון).

במועד שאין ידוע לmanshuah, בשנת 2015, ביקש הנשם מקטין אחר (להלן: "נפגע עבירה 2") לעלות לחדר המורים בתואנה כי ברצונו לקיים עם שיחה אישית. נפגע עבירה 2 הגיע לחדר המורים ואז הנשם נעל את דלת החדר כשהנשם ונפגע עבירה 2 לבדם בחדר. הנשם התישב ליד נפגע עבירה 2 ותוך כדי שיחה בין השניים, ליטף הנשם את רגלו של נפגע עבירה 2 ולאחר מכן ליטף ומישש את איבר מינו של נפגע עבירה 2 מעל לבגדים. נפגע עבירה 2 קם מהכיסא ויצא מחדר המורים.

כשלושה שבועות לאחר האירוע המתואר בעניינו של נפגע עבירה 2, שב הנשם וביקש מנפגע עבירה 2 לעלות אליו לחדר המורים בתואנה כי ברצונו לקיים עם נפגע עבירה 2 שיחה אישית. נפגע עבירה 2 הגיע לחדר המורים ואז הנשם נעל את הדלת, התישב ליד נפגע עבירה 2 והחל לשוחח עמו על ענייני לימודים. תוך כדי שיחה עם נפגע עבירה 2, כעבור מספר דקות, החל הנשם ליטף את רגלו של נפגע עבירה 2, לאחר מכן ליטף הנשם את איבר מינו של נפגע עבירה 2, פתח את רוכסן מכנסיו של נפגע עבירה 2, הכניס את ידו לתוך מכנסיו של נפגע עבירה 2, הסיט את התחתונים של נפגע עבירה 2 ומישש את איבר מינו של נפגע עבירה 2. נפגע עבירה 2 כי היז את ידו של הנשם ושאל את הנשם "מה אתה עושה?" או בדומה לכך והנשם השיב לנפגע עבירה 2 כי הוא צריך לבדוק אם יש לנפגע עבירה 2 שתי שערות בmanshuah כדי לדעת האם נפגע עבירה 2 יכול להיות חן על פי ההלכה. לאחר מכן ניגש לנפגע עבירה 2 לדלת, פתח אותה ויצא מחדר (אישום שני).

כמו כן, במועד שאין ידוע במדויק, בשנת 2015 ביקש הנשם מקטין אחר (להלן: "נפגע עבירה 3") לעלות לחדר המורים בתואנה כי ברצונו לקיים עם נפגע עבירה 3 שיחה אישית. נפגע עבירה 3 הגיע לחדר המורים ואז הנשם נעל את הדלת כשהוא ונפגע עבירה 3 לבדם בחדר. הנשם התישב ליד נפגע עבירה 3 ותוך כדי שיחה בין השניים, ליטף הנשם את רגלו של נפגע עבירה 3 ולאחר מכן ליטף ומישש הנשם את איבר מינו של נפגע עבירה 3 מעל לבגדים. לאחר מספר דקות שחרר הנשם את נפגע עבירה 3 ונפגע עבירה 3 עזב את החדר.

כעבור שבועיים, שב הנשם וביקש מנפגע עבירה 3 לעלות לחדר המורים בתואנה כי הנשם צריך לבדוק האם יש לנפגע עבירה 3 שתי שערות בmanshuah כדי להפוך לחן או בדומה לכך. הנשם העמיד את נפגע עבירה 3, הוריד לנפגע עבירה 3 את המכנסיים והתחתונים שלבש ומישש את איבר מינו של נפגע עבירה 3. נפגע עבירה 3 לא חש בכך ממעשי הנשם וביקש מהנשם לאפשר לו לעזוב את החדר בתואנה כי הוא צריך ללקת לשירותים

(אישום שלישי).

.2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הגבילה הקיימת עתירתה העונשית לארבע שנים מסר בעוד ההגנה חופשיה בטיעונה וביחס לרכיבי הענישה האחרים - מסר מותנה, קנס ופיצוי - יטענו הצדדים באופן חופשי.

צוין כי ב"כ המאשימה מסר שהסדר הטיעון הינו על דעת נפגעי העבירה ומשפחותיהם.

בהתאם להסדר הטיעון, עתר הסגור להסתפק בהטלת מסר לרצוי בדרך של עבודות שירות, לצד צו מבנן וצתת על מנת שהנאשם יוכל להשתלב בהליך טיפול.

.3. מתוך נפגע העבירה 3, שתוכנו מדובר בעצמו, ניתן ללמידה, בין היתר, על תחשותו על רקע מרכיבות הקונפליקטים עם מתמודד ואילץ להתמודד בעתיד, על כל המשתמע מכך ושמצנעת הפרט ומטעמים שפירטה ערכת התסקיר, לא יפורטו כאן.

יוטעם כי לא הוגשו תסקירים בעניינים של נפגעי העבירה האחרים, לדברי המאשימה, לאור בחירותם.

.4. מטעם ההגנה העידו לעונש מסווג עדים. הראשון שבhem תיאר היכרות קרובה עם הנאשם, ציין כי הנאשם טרם ותוֹרָם לקהילה רבות וכי למרות פעילותו הציבורית, היווה אב פעיל לילדיו, משענת להוריו, שאינם בקשר הבריאות, ולאחיו.

אחות הנאשם, תיארה את הנאשם כעומד התווך של המשפחה, נערץ וmourך בבית, ואת תמיכתו הנפשית הרבה של הנאשם במהלך השנים. צוין כי הנאשם - איש חסד ונטייה אינסופית לעשרות משפחות, המפרנס היחיד של משפחתו ומעצרו טלטל את המשפחה כולה. אחות הנאשם הוסיפה כי הנאשם מביע חרטה גמורה על מעשי ובכוונו להתחיל בהליך טיפול.

בתו של הנאשם מסרה כי הינה מודעת לחומרת מעשי הנאשם ותיארה את הנאשם כאיש חוק, מסודר, אחראי מהוות מודל לחייו, הוסיפה כי הנאשם היווה עמוד התווך של הבית ותיארה את הקשיים שחוווה המשפחה מיום מעצרו.

בנוסף, הוגשו מטעם ההגנה לעונש מכתבים מרוב העיר ומבת נספת של הנאשם שניכר כי נכתבו בהתרגשות רבה.

רב העיר תיאר במכתבו, בין היתר, את פועלו של הנאשם במשך שנים- סיווע בהשכנת שלום בין איש לאשתו, לימוד תורה וממן עידוד וסיווע לכל נצרך בכל תחום שהוא, לצד השקעתו הרבה בגידול ילדיו (נ/ז).

בדברו האחרון, הביע הנאשם, חרטה על מעשיו ומסר כי החלטת ליטול אחריות על מעשיו על מנת שלא להעמיק את הפגיעה בנפגעי העבירה ועל מנת להיות אבא נורטטיבי לילדיו וסבא לנכדיו ולשם כך אף ביקש להתחילה בהליך טיפולי בסיווע עמותה רלונטית.

6. בטיעונה לעונש, עתרה המאשימה להשิต על הנאשם ארבע שנות מאסר, לצד מאסר מותנה משמעותי והרטעתי, קנס ופיצוי למTELוננים.

המאשימה הדגישה לעניין נסיבות העבירות, כי בעת ביצוע העבירות היה הנאשם מוחנכם של נפגעי העבירה, ניצל את כוחו מעמדו ויחסי התלות המרות וההשגהה ששררו בין לבין נפגעי העבירה וכן הדגישה את ביצוע העבירות פעמי אחר פעם.

לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין שתי שנות מאסר לחמש שנות מאסר לכל אישום, לצד עונשה נלוותה הכוללת מאסר מותנה ארוך ומרטיע, קנס ופיצוי.

המאשימה טענה כי בעתרתה הביאה בחשבון את הودאת הנאשם ונטילת האחריות ואת חסכון העדת נפגעי העבירה, עברו הנקי של הנאשם ויתר נסיבותיו האישיות.

בشكلול נסיבות אלה, לשיטת המאשימה הטלת ארבע שנות מאסר על הנאשם תשקף את חומרת העבירות שבהן הורשע ותשדר מסר הרטעתי.

המאשימה צינה כי הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הינם הגנה על שלום הציבור בכלל ושלומם של קטינים בפרט, כבודם, שלוחות נפשם והזכות לפרטיותיהם. לשיטת המאשימה, הנאשם פגע ברף העליון של ערכים אלה, לאור נסיבות העבירות, נצול מעמדו, פער הגילאים בין לבין נפגעי העבירה והאמון שננתנו בו נפגעים העבירה, על מנת לספק את צרכיו המינניים וביצוע המעשים פעם אחר פעם.

5. אל מול עתרת המאשימה, עתר ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש לאפשר לנאם להשתלב בהליך טיפולי וציין כי כבר במהלך ההליך המשפטי ביקש הנאשם להתחילה בהליך טיפולי ולצורך כך פנה לעמותה, אך לאור ההליך המשפטי ביקשה העמותה להמתין לעונש שיוטל על הנאשם.

לשיטת הגנה מתן עונש מאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות תוך השתלבות הנאשם בהליך טיפולי ישרת אף את האינטרס הציבורי.

ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם נטל אחריות הביע חרטה, ו邏בקש לשקם את עצמו ואת משפחתו, ונסיבות אלה עמדו בבסיס הסכמת הנאשם להסדר הטיעון, על אף כשלים ראיתיים ממשמעותיים הקיימים בתיק החקירה.

לענין תסקיר הקרבן ציין הסגנור כי אף מתקיר הקרבן רואים את הקושי של הקטין ומשפחהו במתן עונשה

מחמירה לנאשם לאור הערכתם את הנאשם.

הסגור התייחס, בין היתר, אף למעצר הנאשם באיזוק אלקטרוני משך למעלה מעשרה חודשים, החל מיום 28/2/2017 ועתה להתחשב בכך לפחות בגזרת עונשו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הטועם כי לאור הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הצדדים אין בית המשפט צריך להידרש למתחם העונש הולם בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין. עם זאת, לא מצאתי מקום לקבל טענה זו. על אף שתיקון 113 לחוק העונשין לא ביטל את השיקולים העומדים בבסיס הסדר הטיעון ואת הפרמטרים אותם נדרש בית המשפט בראוי לבחון סבירותו של הסדר טיעון, אין זהות הכרחית בין טווח העונשה עלייה לסכימו הצדדים למתחם העונש הולם. נקבע כי על בית המשפט לקבוע תחילת את מתחם העונשה בהתאם להוראות הדיון ולמידניות העונשה הנהוגת, בשלב הבא להשווות אותו לטווח העונשה עליו הסכימו הצדדים וככל שהטווח מאושר, לקבוע את העונש בהתאם להסדר הטיעון (ע"פ 13/512 פלוני נ' מדינת ישראל (12/13) 3856 גוני נ' מדינת ישראל (2/3)).

לאור זאת, אדרש תחילת לקביעת מתחם העונש הולם.

. 6. בקביעת מתחם העונש הולם, נבחנים הערכיים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממשי העבירות וכפי שנטען על ידי ב"כ המאשימה. בעניינו של הנאשם המדובר, בין היתר, לצורך הגנה על גופם, כבודם ושלומם של קטינים, במיוחד מפני מי שאמור להיות מחנכים או יש שלוםם.

נקבע כי "כאשר לפנינו קורבן שהוא קטן, מחויבות מערכות האכיפה להגן על שלוונו וכבודו ביתר שאת, וביחוד כאשר מדובר בניצול ייחסי מרות בין הקטן לאחראי עלייו. כך, ניצול בלתי הוגן של סמכות או יחס כוח עשי לעוות את אוטונומיות הרצון של הקורבן ולהביא לביצוע מעשים שלא מותך הסכמה חופשית" (ע"פ 12/7730 אזריאלי נ' מדינת ישראל (3/11)).

ביחס לנסיבות העבירות יש ליתן משקל למהות המעשים כפי שפורטו לעיל, אף לניצול הנאשם את מעמדו ואת האמון שננתנו בו נפגעי העבירה כמחנכים, התהකום שבביצוע המעשים באמצעות כביכול דתית, פער הגילאים המשמעותי בין נפגעי העבירה, הישנות המעשים, תכנון המעשים, מדרג המעשים (תחילת מעל הבגדים ולאחר מכן מתחת לבגדים באופן המתואר) וכן כפי שהטעינה המאשימה בטיעוניה.

בנוסף, ינתן משקל בקביעת מתחם העונש הולם לנזק שנגרם כתוצאה ממשי הנאשם. ביחס לנפגע עבירה 3 ינתן משקל לנזק המפורט בתסקיר נפגע העבירה המתואר לעיל. ביחס לנפגע עבירה 1 ו-2, אף שלא הוגש תסקיר בעניינם הרי שוודאי שתוצאות מעשי הנאשם ילוו אותם משך שנים וניתן להתייחס לנזקים שנגרמו להם כתוצאה מביצוע העבירות אף בהיעדר תסקיר נפגע עבירה.

מעבר לשיקולים אלה, בקביעת המתחם ינתן משקל הולם גם לאופן בו הסתיימו האירועים, כמפורט לעיל.

לצד נסיבות העבירות יש ליתן משקל בקביעת מתחם העונש ההולם גם לעונש המינימאלי שקבע החוקק לצד העבירות שבנון הורשע הנאשם, כשתיים וחצי מאסר לכל עבירה, אם כי מדובר בעונשי מאסר הכללים הן את רכיב המאסר הפועל והן את רכיב המאסר המותנה. כפי שקבעו, עונש המינימום שקבע החוקק הוא אינדיקטיה לחומרה שמיוחסת לעבירה ולמידת הפגיעה בערכיהם המוגנים מביצועה וכן נכון שתהיה לו השפעה גם על מתחם העונש ההולם, אך כפוף לסיג הטעמים המיוחדים שקבע החוקק בסעיף 355 לחוק העונשין ותוך תשומת לב לשאלת חלקם של המאסר בפועל והמאסר המותנה בענישה הכללית (ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27/8/2015), בפסקאות 26-25 לפסק הדין).

. 7. בחינת מדיניות הענישה הנוגנת מעלה, בין היתר, כדלקמן:

בעניין ע"פ 3859/12 פלוני נ' מדינת ישראל (31/1/2013) אישר בית המשפט העליון עונש של 30 חודשים מאסר בפועל, מאסרים מותניים ופיצויים בסך 15,000 שקלים לכל אחת מנפגעות העבירה. בפסק הדין דובר על מערער שביצע מעשים מגנינים באربע קטינות בגלאי 13-16 בעת ששהה בבית הקטינה על מנת להעביר להן שיעורים פרטיים במתמטיקה. עשוי המערער כללו שימוש חזה, נישוק כתף וצוואר, ליטוף שער, שימוש גב, שימוש החلك הפנימי של הירכיהם וחיבור. בנוסף, ביחס לקטינה קרובות משפחתו של המערער, הורשע המערער בניסיון למשש את איבר מינה מעל לבגידה.

בעניין רע"פ 8257/12 פלוני נ' מדינת ישראל (15/11/2012) נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהוטלו עליו 21 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצויים בסך 25,000 שקלים. המבקש הורשע בכך שבשתי הזדמנויות בעת שהגיעה הקטינה לשחק עם בנו, הושיב את הקטינה על ברכיו הניתן מעלה כריות ואז הניס את ידו מתחת לתחטוניה ונגע באיבר מינה באכזבatoi.

בעניין ע"פ 3182/13 פרץ נ' מדינת ישראל (19/12/2013) אישר בית המשפט העליון עונש של 26 חודשים מאסר, מאסר מותנה ופיצוי בסך 10,000 שקלים שהוטל על מערער שהורשע, לאחר שמייעת ראיות, בביצוע מעשים מגנינים בקטינה כבת 12, בתו של חבר אצלו התארח. המערער נשק בפיה של הקטינה, ליטף את חזה, נגע בגבה, ברגליה, בישבנה, הניס ידו מתחת לתחטוניה וניסה לגעת באיבר מינה. יצין כי המערער הורשע בנוסף גם בעבירה של הדחה בחקירה.

המיאה הפענה למספר פסקי דין, ובין היתר לפסקי דין הבאים:

בעניין ע"פ 10382/08 פלוני נ' מדינת ישראל (24/2/2010) במסגרתו אושר עונש של שש שנים מאסר שהוטל על מערער, מורה בכיתות ו' עד ח' שביצע עבירות מן בתלמידיו, בגלאי 12-14. עשוי המערער כללו ליטוף הקטינים מעל ומתחת לבגדיהם, נגעה באיברי מינם והנחת ידיהם על איבר מינו. יוטעם כי העונש שהוטל על המערער היהווה רף עליון של הסדר טיעון, על דרך הטווחים, אליו הגיעו הצדדים.

בunnyin ע"פ 2856/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20/9/2015) במסגרתו החמיר בית המשפט העליון בעונשו של מעורר, איש חינוך ומדריך, שהורשע בביוץ עבירות בגיןibus מין בשישה קטינים עם נפגש במסגרת עבודתו. בית המשפט העליון העמיד את העונש על 6.5 שנות מאסר תוך ציון שאון דרכה של ערכאת הערעור למצות את חומרת העונש עד תום. ציון כי מעשי המערער המתוארים בפסק דין חמורים ממשי הנאשם.

הסגור הפנה למספר פסקי דין, ובין היתר, לפסקי דין הבאים:

בunnyin רע"פ 1429/13 **מוסרי נ' מדינת ישראל** (25/7/2013) נדחתה בקשה רשות ערעור של מבקש שהוטלו עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לאחר שהורשע בכך שעיסקה את כפות רגליה של קטינה חברה של בתו, בעת שהשתה ביתה וצפתה בסרט ייחד עם בתו. ליטף את בתנה של הקטינה והכניס את ידו מתחת לחתוניה וליטף את איבר מינה. ציון כי בית משפט השלים הטיל על המבקש תקופה תשעה חודשים מאסר בפועל, שהופחתו בבית המשפט המחוזי לאור הליך טיפול שעבר המבקש. בית המשפט העליון ציון כי העונש שהוטל על המבקש נוטה לקולא וסוטה משמעותית מעונש המינימום הקבוע לצד העבירה שבאה הורשע המבקש.

בunnyin ע"פ 911/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4/7/2013) נדון עניינו של מעורר בריבוי עבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינוס בקטינה בת משפה. מעשי המערער כללו, בין היתר, ליטוף חזזה הקטינה מעלה לבגדיה, ליטוף איבר מינה מעלה לבגדיה ובקשה מהקטינה שתיגע באיבר מינו. בית המשפט העליון אישר עונש של 20 חודשים מאסר, מסרים מותנים, פיצוי בסך 15,000 שקלים וקנס בסך 1,000 שקלים תוך ציון כי תוצאה מקלה בדבר אורך תקופת המאסר במסגרת עבודות שירות עלולה להחטיא את מטרות הענישה.

לאור כל האמור, בשקלול נסיבות העבירות, הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים אלה, שיטות העבירות, התכנון שקדם לביצוע העבירות, הנזק שנגרם מביצוע העבירות, עונש המינימום הקבוע לצד העבירות ומדיניות הענישה הנהוגת, נראה כי ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם ביחס לכל אחד מהאשומים שבהם הורשע הנאשם כנע בין שתי שנות מאסר לארבע שנים מאסר.

ציון כי עבור לקביעת המתחם ולשם קביעתו, לאור הנسبות העובדות שפורטו בכתב האישום המתוקן, התייחסתי לכל אישום כאלו ארוע אחד, אף אם בוצעו עבירות ביוטר ממועד אחד, זאת בשל הקשר בין הארץ המקדמים לזה שהוא אחראי, המשך (אותו המדרג המזוכר).

8. הנני סבורה כי עתירתו העונשית של הסגור, לא תביא לידי בטוי הולם, אף לא בקרוב, את סלידת החברה ממשי הנאשם ואם עצמת הפגיעה בקשרנות העבירה ונדרש רכיב מאסר ממשי, על מנת להביא לידי בטוי ראוי הלימה בין חומרת מעשי הנאשם בנסיבות ביצוען כפי שפורט למידת اسمו ובין סוג ומידת עונשו.

עם זאת, מעבר לשיקולים שפורטו, בתוך מתחם העונש ההולם, ניתן משקל לקולא להודאת הנאשם, אך

שביקש בכך ליתר את העדת נפגעי ה侮辱ה ול"חסור" מהם את הסבל הכרוך במתן עדות, לחרטה שהביע ולצער שגרם לקרבות העבירות, לעברו הנקי של הנאשם, לכך מעצרו במתוקן כליה ולבשר מעצרו באיזוק אלקטронי בהמשך, למחיר שמשלמת משפחת הנאשם ממעשי.

עוד ניתן משקל להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.

ו吐ם כי לא מצאתי מקום להשית קנס על הנאשם, לאור סעיף הפיizio ועל מנת לתעדפו, משיקולים ברורים, על פני רכיב כספי נוסף בדמות קנס.

13. לאור כל האמור, ב שקלול מכלול הנסיבות והশיקולים שפורטו לעיל, הנני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- .1 28/2/2016 עד ים 17/1/2016 ובעוד מאסר בפועל, בגיןimi מי מעצרו מיום 36 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור שלא עבר עבירה מין מסווג פשע.
- .2 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור שלא עבר עבירה מין מסווג פשע.
- .3 פיצוי בסך 15,000 שקלים לכל אחד מנפגעי ה侮辱ה.

הפיקדון שהופקד במסגרת המעצר יזקוף לטובת הפיizio.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתחום 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ז בטבת תשע"ז, 24/01/2017 במעמד הנוכחים.

דינה כהן, שופטת

החלטה

בהתנחת שהנתנו כו�ן במועד מתן גזר הדין נתנו בתנאי מעצר באיזוק, אני סבורה שיש לאפשר תחילת ריצוי העונש במועד נדחה כמבוקש. על כן הנני מורה לנאים להתיצב לתחילת מאסרו בתאריך 17.02.2017. באותו מועד עליו להתייצב עד שעה 10:00 בכלא דקל או בהתאם לטלפון טלפונית במספר עמוד 8

מועד מקום ההתיצבות כפי שונחה.

להבטחת תחילת ריצוי העונש, ימשיכו לעמוד בתוקף תנאי מעצרו באיזוק אלקטרוני, לרבות עיכוב היציאה מן הארץ.

הערביות האחירות המופקדות בתיק ימשיכו להבטיח את ריצוי העונש.

לענין הבקשה לאפשר לנאשם פתיחת חלון איזוק ב- 01.02.17, הנני מורה לממונה על האיזוק / או מנהלת האיזוק לפתח חלון משעה 08:00 - 18:00 על מנת לאפשר לנאשם להעיר לתחילה ריצוי עונש המאסר והסדרת סיורים שונים כמבודק, ובלבד שהוא מפוקח ע"י שני ערבים גם יחד כל העת וכן נאסר עליו להגיע למקום מוגן עודם להתכנסות קטינית.

ניתנה והודעה היום כ"ז בטבת תשע"ז, 24/01/2017 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת

החלטה

ההחלטה תינתן בהעדר במהלך היום עם חתימתו האלקטרונית של הפרוטוקול.

לענין הפיצוי לקטינים, ישולם מתוך הפקדון יתרתו בסך 25,000 ₪ תופקן ע"י הנאשם בחמשה תשלוםמים חודשיים שווים ורצופים מיום 01.02.17.

המציאות תפיק שובי תשלום כבר עתה.

ניתנה והודעה היום כ"ז בטבת תשע"ז, 24/01/2017 במעמד הנוכחים.

החלטה

במה שר להחלטתי האחורה, דהיום, לענין הפרסום, אפנה לדברי בית המשפט העליון (כב' הש' עמיהת) "...**דומה כי אין הילך פלילי שלא כרוכה בו, מעצם טיבו וطبعו, פגיעה בנאשם בכל מישורי חייו...**" (בש"פ 197/12 חדד נ מד"י) (לא פורסם, סע' 17 להחלטה).

בעניינו, נכון עקרון הפומביות (סע' 68 לחוק בתי המשפט) והכללי כי החריגים לכלל יפורשו במצבם (ראו למשל ע"פ 88/88 **וילנר נ מד"י** פ"ד מה(2); ב"ש 4348/07 **מור נ מד"י** (לא פורסם, 12/12/2007), לא מצאתי נימוק ראוי המצדיק איסור פרסום שמו של הנאשם.

אולם חל איסור פרסום בדבר כל פרט מזהה ביחס לנפגעי העבירות - הקטינים לרבות שםם, מקום מגורייהם, מקום לימודיהם, או כל פרט אחר העולול להביא לדיזהוים, לרבות שם העיר בה בוצעו העבירות. כמו כן חל איסור פרסום שמו של מי מבני משפחת הנאשם.

מעבר לכך, מותר **לפרסום פרוטוקול הדיון**, לרבות שם הנאשם.

ניתנה והודעה היום כ"ז בטבת תשע"ז, 24/01/2017 בהעדра.

דינה כהן , שופטת

